

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní věci žalobce: **V. B.**, zast. Mgr. Jaroslavem Homolkou, advokátem se sídlem Palackého 1, 586 01 Jihlava, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 17. 7. 2013, č. j.,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Žalované se nepřiznává právo náhrada nákladů řízení.**
- IV. Odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů právního zástupce žalobce JUDr. Jaroslava Homolky, advokáta se sídlem Palackého 5001/1, 586 01 Jihlava se určuje částkou 6.838 Kč, která je splatná z účtu Krajského soudu v Brně do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalované ze dne 17. 7. 2013, č. j. byly námitky žalobce zamítnuty a rozhodnutí žalované ze dne 4. 4. 2013, č. j. bylo potvrzeno.

Rozhodnutím žalované ze dne 4. 4. 2013, č. j. byl odňat žalobci ode dne 16. 5. 2013 invalidní důchod podle ust. § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zdp“). Podkladem byl posudek o invaliditě OSSZ Třebíč ze dne 13. 3. 2013, podle kterého z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 20 %.

V rámci námitkového řízení, které bylo zahájeno na návrh žalobce, byl vypracován posudek ČSSZ, pracoviště Brno ze dne 9. 7. 2013, na základě kterého byla jeho pracovní schopnost posouzena s poklesem o 20 %. Uvedený posudek byl podkladem rozhodnutí žalované ze dne 17. 7. 2013, č. j. 610 323 1695/47091-SD, které je předmětem přezkumného soudního řízení.

Žalobce podal dne 5. 9. 2013 žalobu, v níž vyslovil nesouhlas s rozhodnutím žalované, navrhl jeho zrušení a vrácení věci žalované k dalšímu řízení. Uvedl, že v 80. letech prodělal úraz páteře, devět a půl roku se pohyboval pomocí invalidního vozíku. Po reoperaci začal chodit, ale problémy (únik moči a stolice, necitlivost nohou, nekoordinované pohyby a jiné) mu zůstaly. Za posledních deset let se problémy stupňovaly tak, že byl několikrát opětovně upoután na vozík. V současné době se pohybuje pomocí francouzských holí. Navštěvuje ambulanci bolesti v Jihlavě, pod lékařským dohledem užívá opiáty, tlumící jeho bolest. V roce 2012 prodělal mozkovou příhodu, která mu zasáhla pravou polovinu těla. Následovaly srdeční problémy, lékaři z hematologie mu diagnostikovali polyglobulii.

Na žádost žalobce soud usnesením ze dne 17. 10. 2013, č. j. 22 Ad 39/2013-18 ustanovil jmenovanému pro předmětné řízení právního zástupce Mgr. Jaroslava Homolku, advokáta se sídlem Palackého 5001/1, 586 01 Jihlava, neboť v případě žalobce byly dány předpoklady pro osvobození od soudních poplatků (§ 35 odst. 8 věta první s.ř.s.).

Žalovaná v písemném vyjádření ze dne 28. 11. 2013 navrhla důkaz posudkem příslušné PK MPSV ČR, neboť se jedná o odbornou lékařskou otázku.

Z posudkové dokumentace OSSZ Třebíč bylo zjištěno, že žádost o změnu výše invalidního důchodu na invaliditu III. stupně podal žalobce dne 17. 12. 2012. Lékař OSSZ Třebíč dne 13. 3. 2013 za účasti posuzovaného zhodnotil vyžádanou zdravotní dokumentaci i ortopedický nález z února roku 2013 předložený žalobcem a z geneze hodnocení jeho zdravotního stavu uvedl, že posudkově dominuje chronifikované postižení funkce LS páteře, avšak bez verifikovaného závažného objektivního nálezu. Nebyly zjištěny herniace nebo degenerace disků, nemá zjištěny závažnější spondylogenní změny, není přítomna výraznější senziotivní radikulopatie v L úseku páteře, není přítomna symptomatologie motorická. Zdravotní stav byl hodnocen jako stav po úspěšné operaci L páteře s minimálním až spíše lehkým postižením dynamiky páteře. Celkovou schopnost pohyblivosti a pracovní výkonnosti

částečně lehce omezují i další, avšak posudkově zcela nevýznamné komorbidity. Na základě posudkové rozvahy dospěl k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII oddíl E, položce 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 20 %. Uvedený posudek byl podkladem pro vydání rozhodnutí žalované ze dne 4. 4. 2013.

Žalobce podal dne 25. 4. 2013 námitky, v nichž vyjádřil nesouhlas s odejmutím invalidního důchodu.

Žalovaná přezkoumala napadené rozhodnutí v plném rozsahu s přihlédnutím k uplatněným námitkám dle § 5 písm. j), § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění, za tím účelem nechala vypracovat posudek ze dne 9. 7. 2013. Posudkový závěr vycházel ze zjištění zdravotního stavu a jeho funkčních důsledků, o němž nebyly pochybnosti. Po prostudování doložené podkladové dokumentace i zdravotní dokumentace připojené žalobcem k námitkám a vlastním zjištěním při jednání dospěl lékař k závěru, že se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jako hlavní rozhodující zdravotní postižení byl bolestivý syndrom páteře. Byť v námitkovém řízení byly dodány nové lékařské nálezy, tyto a to popsaná vyšetření jsou natolik rozporuplné, ovlivněné chováním posuzovaného při vyšetřování a výrazně subjektivně nadhodnocenými obtížemi, že byly vyhodnoceny jako nevěrohodné a účelové. Lékař konstatoval, že předcházející hodnocení zdravotního stavu bylo nadhodnocené, neodpovídající invaliditě. Účelovost jednání posuzovaného byla vyhodnocena ze zápisu z přešetření u jednání na oddělení LPS OSSZ Třebíč ze dne 13. 3. 2013, ze zápisu ze sociálního šetření ze dne 22. 4. 2013, jednání na OSSZ Jihlava, důchodové oddělení téhož dne, kdy podal námitky proti rozhodnutí žalované ze dne 4. 4. 2013. Lékař LPS ČSSZ po prostudování lékařských nálezů uplatněných v průběhu řízení o námitkách konstatoval, že nepotvrzují posudkově významné funkční postižení, byť tyto nálezy obsahují rozporuplné, nevěrohodné, účelové informace ve smyslu zásadních diskrepancí mezi výraznými subjektivními obtížemi a téměř minimálním klinickým nálezem z těchto vyšetření. Učiněný posudkový závěr zněl, že z důvodu zjištěného dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII oddíl E, položce 1 písm. b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., v platném znění, odpovídá poklesu pracovní schopnosti o 20 %. Výsledkem posouzení proto bylo zjištění, že není invalidní dle § 39 odst. 1 zdp, nejde o invaliditu II. stupně dle § 39 odst. 2 písm. b) citovaného zákona, nejde ani o invaliditu I. stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) citovaného zákona. Na základě uvedeného posudku rozhodla žalovaná ve věci dne 17. 7. 2013 tak, že námitky žalobce byly zamítnuty a rozhodnutí žalované ze dne 4. 4. 2013 bylo potvrzeno.

V rámci přezkumného soudního řízení byl proveden důkaz posudkem PK MPSV ČR v Brně ze dne 14. 2. 2014. Posudková komise za účasti odborné lékařky z oboru neurologie hodnotila zdravotní stav žalobce za jeho účasti a na základě podkladové dokumentace i lékařských nálezů, které jsou uvedeny a jednotlivě posudkově zhodnoceny v obsahu posudku, který byl účastníkům doručen. Poté na základě komplexního posudkového zhodnocení i s ohledem na objektivní neurologické vyšetření posuzovaného při jednání komise konstatovala, že plná invalidita byla přiznána žalobci v roce 1999 pro vleklý těžký více kořenový syndrom s neúplným syndromem kaudy, s neúnosným stavem chůze s oboustrannou oporou, se silnými projevy kořenových bolestí. Dne 14. 7. 2011 žádal

o navýšení stupně invalidity. Vzhledem k tomu, že se přes opakované výzvy nedostavil k lékařskému vyšetření a jeho stav nebylo možné objektivně posoudit, byla zastavena výplata důchodu. Dne 16. 11. 2011 byl účasten jednání a byla nadále přiznána invalidita II. stupně. Dle názoru posudkové komise z doložených vyšetření a vyšetření při jednání již při tomto řízení stav neodpovídal žádnému stupni invalidity. Dne 17. 12. 2012 uplatnil novou žádost o zvýšení stupně invalidity, požadoval invaliditu III. stupně. Posudková komise zhodnotila časový průběh onemocnění, charakter a rozsah změn zdravotního postižení, celkové omezení zdravotního stavu, projevy onemocnění, způsob léčby a dospěla k závěru, že nejzávažnějším a rozhodujícím postižením s dopadem na pokles pracovní schopnosti je bolestivý syndrom páteře po úrazu a operaci páteře s občasnými blokádami páteře s omezením pohyblivosti, s nevýraznou poruchou dynamiky páteře, s občasnými projevy kořenového dráždění, s recidivujícím lehkým neurologickým nálezem, bez známek poškození nervu dle EMG. Stav posudkově odpovídá lehkému funkčnímu postižení dorzopatiemi dle kapitoly VIII oddíl E, položky 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., s mírou poklesu pracovní schopnosti v rozpětí 10 až 20 %. Pro ostatní posudkově méně významná onemocnění byla určena horní hranice procentního rozmezí, tedy 20 %. Pro stanovení vyššího poklesu pracovní schopnosti nebyly nalezeny objektivní důvody. Zjištěný zdravotní stav neodpovídá středně těžkému funkčnímu postižení pod písmenem c) citované vyhlášky, není prokázáno závažné postižení úseku páteře se závažnou poruchou statiky a dynamiky páteře, s insuficiencí svalového korzetu, s funkčně významným neurologickým nálezem, s poškozením nervu, se závažným snížením celkové výkonnosti při běžné zátěži. Výsledek posudkového zhodnocení neodpovídal některému z kritérií § 39 odst. 1 zdp.

Krajský soud nařídil ve věci jednání dne 21. 3. 2014. Z výpovědi žalobce vyplynul, že nesouhlasil s posudkem PK MPSV v Brně, zdravotní stav nebyl správně posouzen. Stěžoval si, že po stránce zdravotní se necítí v pořádku. V r. 2012 prodělal mozkovou příhodu, občas mu znecitliví polovina těla, čímž se zhorší i jeho mobilita. Pro zjištěnou chorobu – polycythaemia vera- průměrně 1 x za 14 dní je mu odčerpáno cca ½ l krve. Pro bolesti páteře dostává po dobu 5let morfiové náplasti.

Zástupce žalované navrhl vzhledem k provedeným důkazům zamítnutí žaloby.

Z geneze hodnocení zdravotního stavu žalobce vyplývá, že stěžejní zdravotní komplikací je postižení dorzopatiemi, které bylo v posudcích OSSZ Třebíč, ČSSZ Brno pracoviště, hodnoceno shodně podle kapitoly XIII oddíl E, položka 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., souladně s mírou poklesu pracovní schopnosti 20 %. Stejně tak bylo toto rozhodující zdravotní postižení hodnoceno i dle posudku PK MPSV ČR v Brně ze dne 14. 2. 2014, byť administrativní chybou na místo kapitoly XIII byla v posudku uvedena kapitola VIII odpovídající jinému postižení (postižení ucha, bradavkového výběžku, sluchu). Vzhledem k tomu, že se jednalo o zřejmou nesprávnost, kdy obecné posudkové zásady při hodnocení míry poklesu pracovní schopnosti vycházely ze shora uvedeného funkčního postižení, soud zjištěnou vadu pokládal za toliko administrativní selhání. Byť v rámci soudního jednání dne 31. 3. 2014 vyslovil žalobce nesouhlas s posudkem PK MPSV ČR v Brně ze dne 14. 2. 2014 s tím, že jeho zdravotní stav nebyl správně posouzen, nebylo možno jeho tvrzení přisvědčit.

V daném případě se jedná o důchod, podmíněný dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem a rozhodnutí soudu závisí především na jeho odborném lékařském posouzení. V přezkumném soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění Ministerstvo práce a sociálních věcí, které za tímto účelem zřizuje své orgány, posudkové komise. Posudkové komise MPSV jsou oprávněny nejen k celkovému přezkoumání zdravotního stavu a dochované pracovní činnosti občanů, ale též k posouzení poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě, jejich vzniku, trvání či zániku. Nicméně i tyto posudky hodnotí soud jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v ust. § 77 odst. 2 s.ř.s. Přitom však takový posudek, který zcela splňuje požadavek celistvosti, úplnosti a přesvědčivosti bývá zpravidla důkazem ve věcech stěžejním. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti, který je kladen na posudky posudkových komisí spočívají v tom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především však s těmi, které namítá účastník uplatňující nárok na invalidní důchod, jakož i v tom, zda podaný posudek obsahuje náležité zdůvodnění svého posudkového závěru tak, aby byl tento závěr přesvědčivý pro soud, který nemá ani nemůže mít odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení plné invalidity závisí především. Tak také bylo v posuzované věci postupováno.

Předně je třeba odmítnout názor žalobce, že rozhodnutí žalované bylo provedeno a posouzeno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu věci.

V případě posouzení míry invalidity, jak již uvedeno, se jedná o otázku odbornou – medicínskou. Posudkové řízení dle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., je tedy specifickou formou správní činnosti spočívající v posouzení zdravotního stavu občana a některých důsledků z něj vyplývajících pro oblast sociálního zabezpečení a důchodového pojištění. Jde o postup posudkového orgánu, jehož hlavním obsahem je posudková činnost, která předpokládá vedle odborných lékařských znalostí též znalosti z oboru posudkového lékařství. Dle názoru soudu PK MPSV v Brně přesvědčivým a podrobným způsobem zdůvodnila a vyhodnotila rozsah uvedeného funkčního postižení a ačkoliv žalobce v průběhu jednání popisoval průběh jeho zdravotních obtíží, tyto v rámci objektivního posouzení rozhodujícího zdravotního postižení – bolestivý syndrom páteře po úraze a operaci páteře, byl hodnocen lehkým stupněm funkčního postižení. Posudková komise hodnotící vývoj zdravotního postižení i způsob jeho posudkového hodnocení v dřívějších letech dokonce naznala, že závažnost postižení v minulosti neodpovídala žádnému stupni invalidity. Soud vycházel z hodnocení obsaženého především v posudku PK MPSV v Brně, považoval jej za věcně správný, dostatečně, logicky a srozumitelně odůvodněný. Za podstatnou skutečnost v posuzovaném případě považuje soud i to, že všechny posudky vyhodnotily pokles míry pracovní schopnosti žalobce shodně, tj. 20 %. To znamená, že žádný z výše uvedených posudků neobsahuje hodnocení, které by zpochybnilo závěr žalované prezentovaný v napadeném rozhodnutí, totiž, že žalobce již není invalidní. Pokud tedy jednotlivé posudky obsahují jednoznačný závěr, podle něhož zdravotní stav posuzovaného nenáleží do kategorie invalidity I., II. či III. stupně, není důvodu o správnosti závěrů učiněných v jednotlivých posudcích pochybovat.

Soud proto uzavírá, že nebyly dány právní důvody k vyhovění námitek žalobce vznesených v žalobě i v průběhu přezkumného soudního řízení. V souladu se stanoviskem

žalované proto dospěl k závěru, že nebyl dán důvod k vyhovění žalobě, dle § 78 odst. 7 s.ř.s. proto žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Žalobce ve věci samé nebyl úspěšný, žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona, soud proto rozhodl tak, že žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení (§ 60 odst. 1, 2 s.ř.s.).

Krajský soud v Brně ustanovil zástupcem žalobci advokáta a podle § 35 odst. 8 s.ř.s. v takovém případě platí odměnu advokáta včetně hotových výdajů stát. Podle § 7 bod 3, § 9 odst. 2, § 11 odst. 1 písm. b), písm. c), písm. d) a písm. g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, má advokát nárok na odměnu za čtyři úkony právní služby ve výši 3x 1.000 Kč, podle § 13 odst. 1 a odst. 3 citované vyhlášky náhradu hotových výdajů ve výši 4x 300 Kč a cestovné k soudnímu jednání dne 31. 3. 2014 – cesta Jihlava – Brno a zpět = 174 km, tj. 1.038,43 Kč a podle 14 odst. 3 citované vyhlášky 6x 100 Kč = 600 Kč. Celková částka odměny a náhrada nákladů řízení činí 6.838 Kč (nikoli 9.478,43 Kč dle specifikace nákladů řízení právního zastoupení vyčíslené advokátem v přípisu ze dne 31. 3. 2014). Lhůta pro uhrazení nákladů řízení byla stanovena 30 dnů od právní moci rozsudku. Citovaná částka na návrh advokáta bude uhrazena na účet č. 4200333000/6800, VS 111132013.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 31. března 2014

JUDr. Eva Lukotková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová